

labam deservam. Proterat autē alijs q̄
 tuor dieb; rursūm fatigant defici. Cū
 q̄ extendisset manus meas i celis:
 ecce vir ille qui pridem me exortauit
 me tūm digito suo q̄i liment labia
 mea exortavit me. Post ē autē dōc
 dies 7 octo. 7 post hec invenio tu
 gnum 7 laborem in palme 7 tūm
 stantem: cuius caput caput erat. p
 manum eius ip̄m qui canit cādōi
 erat p totum erat autē 7 tūm af
 pedu. cumq; vidis̄ me stetit ad
 orationem. 7 expleto am. cognovit
 me cē hominem veniensq; in ma
 nu introgabat me dicens. Quomō
 hic advenisti. 7 si stant adhuc
 omnia que in mundo s̄t si adhuc
 etiam s̄t perfectio nō. Ego autem
 dixi ei. Quia tūi grā qui inūitate
 domno xpo servavit. hanc pambulo
 heremum p̄secutio s̄t cessavit p po
 tentiam xpi. Et sic in nūc obsecro
 te. 7 tu quomodo hic advenisti. Et
 ille cum lamentatione plorant cep
 dit dī. Ego ep̄c etiam 7 p̄secutione
 s̄t multat in illat sup̄tays cū
 iam s̄t si possent tormenta postea
 satisficari. In me ip̄m autē dēndē r
 usus agnovi iniquitatem meam 7
 dedi. me ip̄m in hanc heremū ad
 morandū 7 sūm degent hic an
 nis. Et novem in confessione 7 ob
 scuratione ad dñm si forte dimittatur
 in peccatum meum 7 victum quidē
 in dñi p̄sentē ex hac palma conso
 lationis si indulgentiam non accip
 isq; Et octo annos in hoc autē ano
 consolatus sum. Hec autē dicens re

perire surrexit 7 currens exiit foras 7
 stetit ad orationem dñi. Cū autē p̄p̄t
 ser orant̄ uenit ad me. Surrexit autē
 ego faciem eius exortat̄ crepudat̄ s̄c
 enim erat tamquam ignis. Dixit q̄ in
 Noli timere. Dñs enim te misit ut fa
 uerit t̄radat̄ corpus meum atq; sepul
 turē dñi autē estimasset hec dicens
 statim extendens manus p̄ceq; si
 nent̄ utre complevit. Distina q̄ tu
 uca mea: ego dimidiati in t̄nuj
 7 dimidia s̄c corpusculo inuoluto ab
 scondi in t̄ra. Secundo q̄ illo. contu
 o palma illa auit 7 tugum illud
 cecidit. ego autē multum fleui obse
 crant̄ deum. Si quomodo in p̄sentē
 palmam illam ut p̄secutorem i t̄co
 illo redidit tempus meum. Ut autē si
 est hoc s̄c dñi apud me uoluntas
 n̄ ē dei. Orant̄ q̄ tenebam t̄ram ad
 seculū. 7 ecce homo ille qui inuit
 labia mea uenient apparuit in atq;
 confortauit me 7 in ualut puenire
 ad s̄c 7 narraui eis hec r̄gans eos ne
 desperarent semetipsos p penitentiam
 inuenire deum.

Hec quidam interrogauit senem
 dicens. Nomen ē q̄ saluar̄ aut
 ep̄us. respondit ex senex. Op̄. 7 act
 senex. s̄c enim s̄c orantem aliqui
 7 statim audiebatur ois eius. Sed
 intravit autē i anno ei cogitauit
 uelle uidē animam peccatoris. 7 u
 sti quomodo abstraher̄ a corpore
 7 nolens d̄s tr̄stare eius redidit
 dñi sc̄cer̄ i cella sua ingressus ē t̄p̄
 ad eum 7 tenens ore suo uolmen
 ta ip̄ius s̄c t̄stebat̄ cum foras dicit

gens autē s̄c sequebatur eum. Lupus
 autē dixit eum ad aliquam ciuitatem et
 dimittens s̄c illam recessit. Cū uero
 sederet foras ciuitatem i monasterio in
 quo erat quidam habuans qui habe
 bat nomen q̄i magui solitarij ip̄s
 solitarij in s̄cūm̄ erat expectans ho
 ram mortis sue s̄c ille qui ibidē ne
 uerat̄ uidebat̄ multam sp̄m̄onem
 fieri ceteros. 7 lampadatum prop̄ colu
 nam illum tamq; p ip̄m d̄s panē 7
 asp̄ in habitantib; ciuitatem illā p̄
 haret atq; saltaret eos 7 dicebant.
 Si hic finierit omnes moriamur. Ec̄
 autē hora erat̄ eius. uidit s̄c ille nar
 tantem inferni descendem suq; sol
 tantem illum habentem t̄dentem
 ignem 7 audire uocem dicens. Sic
 anima ista non me fecit quietem neq;
 una hora i s̄c sic neq; tu miserant̄
 eius excellent̄ eam. Deponens ignem
 t̄dentem in cor solitarij illius per
 inuitat̄ hora t̄quent̄ eum abiecit
 animam et. Post hec autē ingressus
 s̄c ille in ciuitatē inuenit hominem
 p̄gnum iacentē i platea egrotum
 n̄ habentem qui ei curam adhibere
 7 in ansit eum eo die una. Et cū uenit
 ser hora dormitionis eius consp̄at̄ Et
 ille michaelē 7 gabrielem t̄scendē
 tes p̄p̄ animam eius 7 sedens unus
 a dextris alius s̄c a sinistris eius roga
 bant animam eius ut egeret̄ eam
 7 non erat̄ q̄ nolens relinquere cor
 pus suum. Dixit autē gabriel ad mi
 chaelem. Alime tam anima ista ut
 eamul̄ an michael̄ respondit. Iusti su

mus a dñō ut sine dolore emamur. neo
 non possumus cū uis auelleret eam.
 Exclamauit q̄ michael̄ tum uoce
 magna dicens. Dñs quid uis de aia
 hac: q̄ n̄ acquiescit nobis ut egeret̄
 utur: uenit autē ei uox. Ego mitto
 dauid cum chitara 7 ois psallen
 tes uel̄m. ut audient̄ psalmum ad
 uocem ip̄os egeret̄ eam. Cumq; ce
 densissent ois in circuitu anime illi
 cantantes symphon̄ sic exiens anima
 illa sedit in manib; michael̄. 7 assup
 ta est cum gaudio. **xxxij.**

Dixit reum quidem qui sup̄
 de quodam fene q̄ uenit aliqui
 i ciuitatem ut ut uenundaret̄ na sa
 que operatus fuerat 7 cum expleto
 ille ei contigit eum sedere ante ta
 nam cum dāam dicit̄ s̄c qui tam
 moribatur. S̄cens q̄ s̄c ille uidit
 equos nigros 7 asensores eorū nigros
 7 tribales habentes singuli bacilli
 ignem in manu sua. Cū q̄ uis per
 uenisset ad ranam illā stantē
 equos suos foras intravit unus q̄
 q̄ cum festinatione. Infirmus autē
 uident̄ eos clamauit uoce magna di
 cent. Dñe adiuua me. At illi dixerunt
 ei. Sunt memores s̄c de q̄ t̄ col ob
 scuratus est. Quare usq; i hodiernum
 diem non exquist̄ eum. dum ad huc
 t̄ splendor erat̄ dicit. Sunt autē i hac
 hora si ē t̄ portio s̄c neq; consolatio
 fuerunt p̄s. **xxxij.** Cū
 quendam macharum fuisse
 qui syrium p̄m̄ monasterium se
 ar. Et enim local ip̄e herem̄ longe
 a nina. habens in uallu t̄nent̄

STAD OUDENAARDE
 Oud Archief
 PAMELE BARONI
 1993